

42. Fra Kirkeværgerne for Haderup Sogn om, at der af en under „Neder Feldborg“ Plantage indbragen Gaard af Staten maa svares Kirkeskat til Haderup Kommune. (Indbragt den 21de December 1887 af Folkethingsmanden for Ringkjøbing Amts 3die Valgfreds, H. S. Hansen.)

Andragendet er saalydende:

„Undertegnede Kirkeværgere for Haderup Sogn, Ginding Herred, Ringkjøbing Amt, tillade os herved paa egne saa vel som paa de øvrige Sognebeboeres Begne at andrage hos det høie Folkething, om dettes gunstige Medvirkning til Ordningen af følgende Forhold: Ved Anlæggelsen af Statsplantagen „Nederfeldborg“ her i Sognet nedlagdes og indtoges til Plantning 5 Gaarde (i 1827), hvoraf den ene, den saakaldte „Abellone Knudsens Gaard“ i Neder Feldborg, af Hartkorn 3 Tdr. 1 Skp. 2 Fdr. $2\frac{1}{4}$ Alb., ikke var indgaaet i Tiendeforeningen af 1818, men var vedbleven at svare Tienden i Kjarven. Som Folge heraf have Kirkeierne ikke oppebaaret nogen Kirketiende af nævnte Gaard, hvad der vel heller ikke kan gjøres Krav paa; men ligesom Staten af alle de indbragne, her omhandlede Gaarde svarer lgl. Skatter og kommunale Afgifter efter Hartkornets Størrelse, saaledes formene vi ogsaa, at det maatte være Statens Pligt, ikke at hvide noget Bederlag for den bortfaldne Kirketiende, men derimod at betale til Kommunen efter den paagjældende Gaards ovenanførte Hartkorn, Afgiften af denne Tiende, den saakaldte Kirkeskat. Haderup Sogns Beboere eie alle Anpart i Kirketienden efter deres Hartkorn, og have nu siden 1827 maattet bære Kirketiendeanparten for den nedlagte Gaard. I et saa hyderst fattigt Hedesogn som Haderup er dette meget byrdefuldt, og man har derfor tidligere søgt en Rettelse i dette Forhold, idet man 1884 hos Finantsministeriet ansøgte om en Ordning, lig den her begjærede, men modtog et Afslag under Henvisning til en i 1843 af det daværende Rancelli afgiven Resolution, der henviste Spørgsmaalet om selve Kirketiendens Erlæggelse til Prøvelse ved Domstolene, hvad imidlertid aldrig senere har fundet Sted. Idet vi bemærke, at der samtidig hermed er affendt til Finantsministeriet et med nærværende i Indhold overensstemmende Andragende, bede vi det høie Folkething om, at ville medvirke til en Ordning af det omhandlede Forhold, som kunde medføre en vistnok berettiget Rettelse for Sognets Beboere.“

Da denne Sag formentlig maa finde sin Afgjørelse ved Domstolene, gjør Udvalget ingen Indstilling.

43. Fra Enkefru Augusta Wiilmann af Kjøbenhavn om, at den hende fra 1ste April 1887 tilstaaede Understøttelse maa beregnes hende fra hendes Mand's Dødsdag den 9de Mai 1885. (Indbragt den 9de Januar 1888 af Folkethingsmanden for Sorø Amts 3die Valgfreds, Dahl.)

Andragendet er saalydende:

„Undertegnede Enke efter pensioneret Premierlieutenant C. J. U. B. Wiilmann ansøger herved ærbødigst Rigsdagen om, at erholde en lignende Understøttelse fra min Mand's Dødsdag den 9de Mai 1885 og indtil 1ste April 1887 som den der i Henhold til Rigsdagens Gunst er bleven mig tildelt fra den 1ste April 1887. Savnet af en Understøttelse i den paagjældende Tid har bragt mine økonomiske Forhold meget tilbage, og da Krigsministeriet, som det vil ses af vedlagte Skrivelse fra samme af 29de December f. A., ikke har set sig i Stand til at bevilge mig mit Andragende, vover jeg ærbødigst at ansøge den høie Rigsdag om den paagjældende Understøttelse. Da min Ansøgning om Understøttelse først blev indbragt i Rigsdagen i Rigsdagssamlingen 1886—87 naaget min Mand's Død indtraadte i Foraaret 1885, turde det maasse være mig tilladt at oplyse, at min Ansøgning om Understøttelse allerede under Rigsdagssamlingen 1885—86 blev afleveret til daværende Folkethingsmand Hr. Høiesteretsassessor Nyholm, men at han paa Grund af Rigsdagens foreftaaende Opøsning ikke afleverede den til Rigsdagen, da han ansaa det for uhensigtsmæssigt under de givne Forhold.“

Udvalget gjør ingen Indstilling.